

РЕШЕНИЕ

№ 6474

гр. София, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 25.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5770** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.197,ал.2 ДОПК.

Образувано е по жалба на „ Озон Къмпани “ЕООД [населено място] срещу Решение № ПО-53/01.06.2022 година на Директор ТД на НАП- С..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на обжалваното решение. Твърди се, че в Постановлението липсват мотиви, които да доведат до извод , че събирането на предполагаемите публични вземания ще се затрудни. Сочи се още , че налагането на възбрана върху недвижимия имот, води до невъзможност да бъде отдаден под наем, защото наемателите не искат да наемат имоти, които са обременени. Иска се отмяна на решението и отмяна на Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

В съдебно заседание жалбоподателят-„Озон Къмпани“ ЕООД- [населено място] редовно и своевременно призван, не изпраща представител.

Ответникът по жалбата-Директор ТД на НАП- [населено място], редовно и своевременно призван,се представлява от юрисконсулт Н., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 666/30.09.2021 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] М. Н. е преназначен на длъжността- Директор ТД на НАП-С.,

считано от 19.11.2021 година.

Представено е Искане от орган по приходите, включен в състава на ревизиращия екип от 05.05.2022 година до Публичен изпълнител при ТД на НАП за налагане на предварителни обезпечителни мерки на „ Озон К.“-ЕООД и е посочено , че ще се затрудни събирането на предполагаемото публично вземане.

На 11.05.2022 година Публичен изпълнител при ТД на НАП с Постановление № С220022-023-0001331 за обезпечаване на предполагаемо публично вземане в размер на 1 555 576,10, в това число главница 1 192 348,40 лева и лихва в размер на 363 227,70 лева към 05.05.2022 година наложил възбрана върху недвижим имот, собственост на длъжника / подробно описан в Постановлението с данъчна оценка от 138 167,80 лева, заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, както и вложени вещи в трезори , включително съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити от доставчика на платежни услуги в една търговска банка за сума от 1 417 408,30 лева и заповор върху притежаваните от лицето ценни книги – всички безналични ценни книжа , притежавани от длъжника, които са вписани в Регистъра на притежателите на финансови инструменти на Централния депозитар .

Заповорът е наложен чрез изпращане на заповорно съобщение до Банка „ДСК“ЕАД на дата 13.05.2022 година, до Централния депозитар на 16.05.2022 година .

Няма доказателства кога Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е връчено на жалбоподателя, но същият на дата 26.05.2022 година депозирал жалба срещу Постановлението за налагане на ПНОМ до Директор ТД на НАП- [населено място], а последният с Решение № ПО—53/01.06.2022 година оставил жалбата без уважение като неоснователна.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 03.06.2022 година.

Приложен е РА от 19.08.2022 година, с който са установени задълженията на ревизиращия данъчен субект.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.197,ал.2 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но не по всички изложени в нея съображения.

Обжалваното Решение №ПО-53/01.06.2022 година е акт, подлежащ на съдебен контрол и при преценката законосъобразността му съдът следва да провери актът , издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са процесуално- правните и материално- правните разпоредби на ДОПК.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган-това е Директор на ТД НАП-гр. С.- град,на когото изрично по силата на чл.197 от ДОПК е предоставено правото да разглежда жалби срещу действията на публичен изпълнител по издадени Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Наред с това между страните няма спор,а от приложените по делото доказателства се установява, че лицето Е. М. Н. към датата на издаване на решението е замел длъжността Директор ТД на НАП-С..

Решението е издадено в писмена форма с означение на фактическото и правното основание за издаването му. Неоснователен е доводът на дружеството жалбоподател, че решението не съдържа фактическо и правно основание за

издаването му, защото в самото решение ясно и недвусмислено са посочени както фактическите основания, така и съответното правно основание.

При издаването му Директор ТД на НАП- С.- град е нарушил процесуално правните разпоредби на ДОПК, което е довело и до нарушаване на материално-правните разпоредби на ДОПК.

Правната регламентация на налагането на предварителни обезпечителни мерки се съдържа в чл.121 от ДОПК, според която в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на [чл. 195](#) с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на [чл. 197](#). Предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Когато в срок до 4 месеца от налагането на първата предварителна обезпечителна мярка не е издаден ревизионен акт, наложените обезпечителни мерки се смятат за прекратени, освен ако е направено искане за продължаването им пред административния съд по местонахождението на органа, наложил обезпечителната мярка. Искането може да бъде направено от публичния изпълнител или ревизираното лице. Съдът проверява наличието на условията по ал. 1 за налагане на предварителни обезпечителни мерки и изпълнението на изискванията по ал. 3 и се произнася с определение в 14-дневен срок от постъпването на искането. Ако уважи искането, съдът определя срок за продължаване на мерките, не по-дълъг от срока за приключване на ревизионното производство. Определението не подлежи на обжалване. Действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на ал. 5.

От своя страна в чл. 197 от ДОПК е посочено, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121](#) - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата. Решението по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя и на публичния възискател. Непроизнасянето на решаващия орган в сроковете по ал. 1 се смята за потвърждение на постановлението, което може да се обжалва в 14-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне. По аргумент от нормата на алинея трета съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121, ал. 1](#) и [чл. 195, ал. 5](#). Решението на административния съд не подлежи на обжалване.

Трети лица могат да обжалват обезпечителната мярка, наложена от публичния

изпълнител, само когато той я е наложил върху вещи, които в деня на запора или възбраната се намират във владение на тези лица. Жалбата не се уважава, ако се установи, че вещта е била собственост на длъжника при налагането на запора или възбраната. Изпълнението на постановлението, с което се налага обезпечението, не може да бъде спряно поради обжалването му.

Налагането на обезпечителни мерки е едно от заложените в чл.12,ал.2,т.1 ДОПК правомощия на публичния изпълнител. Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество. Като всяко властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество. Като всяко властническо правомощие, ограничаващо длъжника от ред негови права, обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона/ДОПК/ процедура, предпоставки, срокове и органи. В чл.195 от ДОПК, е визиран общ принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания-подлежащи на обезпечение публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане или. когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание, а длъжникът не се уведомява за искането за обезпечение.

По силата на чл.195,ал.6 от ДОПК обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: по данъчната оценка, по застрахователната стойност, по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица и обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Съдържанието на постановлението е изчерпателно изброено в нормата на чл. 196.,ал.1 ДОПК- постановлението се издава в писмена форма и съдържа, името и длъжността на органа, който го издава, наименованието на акта, номера и датата на издаването му, фактическите и правните основания за издаването му,наименованието, идентификационния номер, адреса за кореспонденция и постоянния адрес, съответно седалището и адреса на управление на длъжника, размера на публичното задължение и лихвите, вида на обезпечителната мярка и имуществото, върху което се налага, забрана за разпореждане с имуществото, върху което е наложена обезпечителната мярка, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва постановлението, датата на издаване и подписа на органа, който го е издал, с означение на длъжността му. Препис от постановлението се изпраща на длъжника и на третите лица, засегнати от действията.

Видовете обезпечителни мерки са изчерпателно посочени в нормата на чл. 198,ал.1 от ДОПК-обезпечението се извършва- с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб, със запор на движими вещи и вземания на длъжника, със запор на сметките на длъжника, със запор на стоките в оборот на длъжника, като публичният изпълнител може да наложи няколко вида обезпечения на обща сума до размера на вземането.

Налагането на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл.121 ДОПК представлява изключение от общия принцип на чл.195,ал.1 ДОПК,че на обезпечение

подлежат установени и изискуеми публични вземания. Тъй като предварителните обезпечителни мерки могат да се налагат още в хода на ревизията, става дума за обезпечаване на предполагаеми, а не на установени задължения. От своя страна, налагането на предварителни обезпечителни мерки / като изключение от общото правило, визирано по-горе, че на обезпечение подлежат изискуеми и установени задължения, е визирано в нормата на чл.121 от ДОПК, като съгласно алинея първа на същия текст е посочено, че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

По аргумент от алинея втора, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на [чл. 195](#) с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на [чл. 197](#).

Съгласно чл.121,ал.5 ДОПК при проверката, съдът следва да прецени наличието на условията за налагане на предварителни обезпечителни мерки- дали са наложени с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на което събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни и изпълнението на изискванията за невъзпрепятстване на дейността на лицето, спрямо което се налагат.

В случая, както публичният изпълнител, така и Директор ТД на НАП автоматично са приели, че ще се затрудни събирането на предполагаемото публично вземане, като нито в искането до публичен изпълнител, нито в самото Постановление, както и в хода на самото административно производство Директор ТД на НАП е направил обоснован извод, че размерът на предполагаемото публично вземане ще се затрудни. Наред с това, Директор ТД на НАП не е отчел обстоятелството, че към Постановлението за налагане на ПНОМ липсват приложени доказателства за това, дали публичният изпълнител е спазил разпоредбата на чл.195,ал.6 от ДОПК, съгласно която обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма-в следната последователност по данъчната оценка, по застрахователната стойност, по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица, като обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. В случая на първо място, липсват доказателствата дали публичният изпълнител е събрал доказателства за това каква е балансовата стойност на недвижимия имот, който е възбранен, дали същият е заприходен като актив и каква е балансовата му стойност. Липсват и доказателства за това каква е данъчната оценка на недвижимия имот, който е възбранен, за да се прецени дали обезпечението съответства на обезпечителната нужда. Законодателят именно в нормата на чл.195,ал.6 от ДОПК е визирал поредност на стойностите за налагане на обезпеченията при липса на една стойност- при казаното по-горе, първо по балансова стойност, а ако такава няма в последователност, изрично посочена в този текст. Липсата на спазена поредност относно стойността на недвижимия имот, който е възбранен лишава съда от възможността да прецени дали обезпечителната нужда съответства на предполагаемите задължения. Наред с това, няма доказателства възбраната да е вписана в Службата по вписванията и да е произвела действие.

По отношение на наложения запор върху притежаваните от лицето ценни книги, настоящият съдебен състав намира Постановлението за незаконосъобразно.

Правната регламентация на запор върху ценни книжа, се съдържа в разпоредбата на чл. 203, ал.1 от ДОПК-налагането на запор върху налични ценни книжа става чрез опис и изземване от публичния изпълнител, който ги предава за съхранение в банка. За изземването и предаването на наличните ценни книжа в банка се съставя протокол. При налагането на запор върху налични поименни акции или облигации публичният изпълнител уведомява дружеството за това. Запорът има действие за дружеството от получаване на запорното съобщение. От своя страна, запорът върху безналични ценни книжа се налага чрез изпращане на запорно съобщение до Централния депозитар, като едновременно с това се уведомява дружеството. Ц. депозитар уведомява незабавно съответния регулиран пазар за наложения запор и запорът по ал. 3 и 4 има действие от момента на връчването на запорното съобщение. По силата на чл.206, ал.6 от ДОПК, Ц. депозитар и лицето, водещо регистър на държавни ценни книжа, са длъжни в 3-дневен срок от получаване на запорното съобщение да съобщят на публичния изпълнител какви ценни книжа притежава длъжникът, наложени ли са други запори и по какви претенции, а от получаване на запорното съобщение безналичните ценни книжа преминават на разпореждане на публичния изпълнител.

В случая отново по отношение на този вид обезпечителни мерки липсват доказателства публичният изпълнител да е спазил поредността, визирана в цитираната правна норма – и дали изобщо запорът да е произвел действие, както и доказателства, че безналичните ценни книжа са собственост на дружеството. Отново механично е наложена една обезпечителна мярка, която по никакъв начин не е произвела нито действие, нито пък са налице условията и предпоставките за налагането и.

Наложеният Запор върху сметките на длъжника в 1 търговска банка е без каквото и да е основание. Искането на органа по приходите, е немотивирано и в същото е посочено, че събирането на предполагаемия размер на задължението ще се затрудни, само от факта, че са установени данни за укрити приходи- неотчетени фактури, които не са включени в СД и в Дневник за продажби за съответния данъчен период.

Тези мотиви не могат да обусловят мотивираност на искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки- запор върху банкови сметки на длъжника, защото по делото не се съдържат никакви доказателства за това, че с поведението си ревизирият субект ще затрудни събирането на предполагаемото публично вземане или пък, че са налице данни за укрити приходи. Налагането на този вид обезпечителни мерки, без да са налице основанията за налагането им, се явяват неподходящи и не съответстват на обезпечителната нужда. При липсата на доказателства за основанието на налагането им, съдът е невъзможност да установи дали същите са подходящи, съответстват на обезпечителната нужда и дали с така наложените обезпечителни мерки не се спира извършваната от ревизираното лице дейност

Тези факти не са отчетени от страна на Директор ТД на НАП, което е довело до издаване на незаконосъобразно решение, което подлежи на отмяна и заедно с него Постановлението за налагане на ПНОМ.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна и не подлежи на уважаване.

Жалбоподателят не е заявил претенция за присъждане на разноски.

Воден от горното и на основание чл.197, ал.3 и ал.4 ДОПК, Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПО-53/01.06.2022 година на Директор ТД на НАП- С. и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С220022-023-0001331/11.05.2022 година на Публичен изпълнител при ТД на НАП- С..

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл.197,ал.4 ДОПК.

СЪДИЯ: